Numele lui Stalin va trăi veşnic în inima întregului nostru popor

Meetingul de doliu din Capitală

Luni 9 Martie 1953. In dimineaţa aceasta neguroasă, pe străzile Capitalei noastre îndoliate de uriaşa pierdere suferită de întreaga omenire progresistă, prin încetarea din viaţă a lui Iosif Vissarionovici Stalin, trec oameni fără număr. Ei se îndreaptă spre Piaţa Stalin să aducă un ultim salut lui Stalin, cel mai bun şi cel mai drag prieten al poporului nostru.

In Piaţa Stalin se află sute de mii de cetăţeni. Şirurile nesfârşite se prelungesc până departe, în Piaţa Victoriei. Străzile laterale sunt şi ele pline de oameni până departe, la sute de metri de piaţă. Vin mereu coloane, vin în rânduri strânse, păşind rar, în tăcere, purtând drapele cernite şi portrete îndoliate ale lui I. V. Stalin, oameni ai muncii din toate colţurile oraşului, din toate fabricile şi uzinele, din toate instituţiile şi şcolile, din unităţile militare.

La meetingul de doliu închinat memoriei marelui Stalin au venit strungari dela „23 August", cazangii dela „Grivita Roşie", laminatori dela „Republica", ţesătoare dela „Industria Bumbacului", oameni de ştiinţă, profesori, studenţi, ostaşi şi ofiţeri ai Armatei noastre Populare.

Coloanele s'au oprit în faţa monumentalei statui a lui Iosif Vissarionovici Stalin. Capetele se descoperă. Privirile împânzite de durere se opresc asupra chipului luminos, atât de drag al Marelui Om. Cu mâna întinsă spre zările de lumină ale viitorului, el ne-a arătat şi ne va arăta drumul făuririi vieţii celei noi, a fericirii celor mulţi.

Muncitorul a învăţat dela Stalin să lupte pentru libertatea întregului popor, ţăranul muncitor a pornit datorită lui Stalin pe drumul vieţii libere şi îmbelşugate, drumul agriculturii socialiste, ostaşul a deprins să-şi oţelească trupul, să-şi lumineze mintea, să-şi desăvârşească măestria militară pentru a apăra tot ce-i este mai scump poporului, savantul a sorbit din geniul lui Stalin învăţămintele de nepreţuit ale ştiinţei puse în slujba vieţii. La îndemnul lui, tinerii îşi ridică privirile pline de vise îndrăsneţe către viitor.

In zilele pline de lumină ale lui 1 Mai, de 23 August ca şi la 7 Noembrie, oamenii muncii vin aici, în Piaţa Stalin, să raporteze partidului despre isbânzile lor, isbânzi ale unor oameni liberi într'o ţară liberă.

La demonstraţia de 1 Mai, la 23 August, înaintea coloanelor trec deobicei tractoarele, buldozerele, maşinile noi pe care cu mâini harnice poporul nostru, constructor al socialismului, le-a făurit urmând învăţătura lui Stalin, sprijinindu-se pe ajutorul lui Stalin. Deasupra mulţimilor, la aceste demonstraţii răsună cuvinte de slavă, de nemărginită dragoste pentru făuritorul zilelor fericite de azi ale poporului nostru. Acum, peste mulţime s'a aşternut durerea. Inima lui Stalin atât de plină de iubire pentru oameni, pentru cei asupriţi, pentru cei care luptă împotriva asupritorilor, a încetat să bată. Omenirea a pierdut pe cel mai mare om al epocii noastre. Poporul român a pierdut pe cel mai bun prieten al său, eliberatorul său. Oamenii poartă portretul îndoliat al marelui învăţător şi conducător de popoare, poartă mii de drapele roşii şi tricolore cernite.

In piaţă răsună melodii solemne. Ele pătrund în inimile împietrite de durere ale tuturor şi desleagă lacrimile stăpânite.

Statuia lui Stalin domină mulţimea venită să aducă omagiul de recunoştinţă genialului strateg al luptei pentru fericirea omenirii muncitoare. In fund, spre zare, se profilează contururile tot mai precise ale Casei Scânteii, simbol al frăţescului ajutor stalinist pe care poporul nostru îl primeşte dela poporul sovietic. Privind imaginea scumpă a lui Stalin cu toţii văd viitorul de bună stare şi fericire care li se deschide în faţă, pe calea luminată de nemuritoarea lui învăţătură.

Biruind greul marii dureri ce l-a cuprins, poporul nostru, hotărît să urmeze cu sfinţenie poruncile marelui Stalin, păşeşte mereu înainte, în rânduri strânse, sub conducerea partidului nostru, pe drumul luminat de geniul nemuritor al măreţelor idei staliniste, drumul construirii socialismului şi al apărării păcii.

Ora 9... La statuia tovarăşului Stalin se depun coroane şi jerbe de flori în semn de adâncă dragoste şi recunoştinţă, de îndoliat omagiu marelui stegar al păcii. Coroana din partea C.C. al P.M.R. este purtată de tovarăşii Al. Moghioroş, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraş, P. Borilă, C. Pârvulescu. Ei se apropie de monumentala statuie a lui I. V. Stalin la picioarele căreia depun coroana. Se opresc apoi o clipă, în semn de ultim salut lui Iosif Vissarionovici Stalin. Urmează coroana din partea Consiliului de Miniştri al R.P.R. pe care o aduc tovarăşii Gh. Vidraşcu, general locotenent Al. Drăghici, D. Petrescu, D. Coliu. Este depusă apoi coroana din partea Prezidiului Marii Adunări Naţionale. Coroana Ambasadei Uniunii Sovietice din Bucureşti o depun membri ai Ambasadei, în frunte cu A. I. Lavrentiev, ambasadorul U.R.S.S. Depun deasemeni coroane şefii misiunilor diplomatice acreditate în ţara noastră.

Rând pe rând, într'o tăcere solemnă depun coroane: colegiul de redacţie al ziarului „Pentru Pace Trainică, pentru Democraţie Populară", colectivul ziarului „Scânteia", Academia R.P.R., conducători ai organizaţiilor de partid, ai ministerelor, instituţiilor centrale, ai organizaţiilor de massă, reprezentanţi ai oamenilor ştiinţei, artei şi culturii, ai marilor întreprinderi din Capitală, Uniunea Scriitorilor şi celelalte Uniuni de creaţie ale oamenilor artei, o delegaţie de slujitori ai Bisericii Ortodoxe Române în frunte cu Patriarhul Iustinian ş.a.

In jurul statuii s'a format un covor multicolor de flori naturale. Ele exprimă slava şi recunoştinţa fierbinte pe care poporul nostru o va păstra veşnic marelui său eliberator şi părinte. Incet, se apropie de statue grupuri de cetăţeni, care depun cu veneraţie buchete de flori gingaşe, ghiocei şi viorele, primele flori ale acestei primăveri.

O gardă militară de onoare stă de strajă în jurul statuii monumentale a celui mai mare conducător de oşti al tuturor timpurilor şi al tuturor popoarelor.

In tribunele aşezate în piaţă iau loc conducători ai partidului, ai guvernului şi membri ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tovarăşii Al. Moghioroş, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraş, P. Borilă, C. Pârvulescu, D. Coliu, Gh. Vidraşcu, M. Mujic, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. Tr. Săvulescu, S. Bughici, general locotenent Al. Drăghici, D. Petrescu, L. Răutu, Gh. Stoica, Liuba Chişinevschi, C. Crăciun şi alţi membri ai C.C. al P.M.R., ai Guvernului şi Prezidiului Marii Adunări Naţionale, generali, conducători ai instituţiilor centrale, ai organizaţiilor de massă.

In tribună se află deasemeni A. I. Lavrentiev, ambasadorul Uniunii Sovietice, Van Iu-Pin, ambasadorul R.P. Chineze, W. Wrzosek, ambasadorul R.P. Polone, R. Schmelz, ambasadorul R. Cehoslovace, D. K. Grekov, ambasadorul R.P Bulgaria, L. Pataki, ministrul R.P. Ungare, G. Handke ministru plenipotenţiar, şeful misiunii diplomatice a R.D. Germane, Li Dia Pehir, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.D. Coreene, S. Kumbaro, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P. Albania, I. A. Corolev, prim consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice, N. P. Sulitki, S. S. Spandarian, S. A. Pivovarov, consilieri ai Ambasadei Uniunii Sovietice şi alţi membri ai Corpului Diplomatic.

Meetingul a început la ora 10,10, fiind deschis de tov. C. Pârvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

In aceste clipe, la Moscova, Capitala Uniunii Sovietice, cortegiul funebru purtând corpul neînsufleţit al lui Iosif Vissarionovici Stalin pătrunde în Piaţa Roşie. Gândurile sutelor de milioane de oameni de pe întreg pământul însoţesc în ultimul său drum pe tovarăşul Stalin.

Inainte de începerea meetingului se transmite solemnitatea dela Moscova. Răzbat din Piaţa Roşie cuvintele tovarăşului G. M. Malenkov şi ale celorlalţi conducători ai gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice şi ai Guvernului Uniunii Sovietice.

Sutele de mii de participanţi la meeting ascultă cu atenţie cuvintele tovarăşului Malenkov, discipol talentat al lui Lenin şi credincios tovarăş de luptă al lui Stalin.

Oamenii muncii din patria noastră sunt hotărîţi să urmeze şi de acum înainte, cu încredere şi devotament, calea indicată de partidul lui Lenin şi Stalin, spre socialism. Ei se leagă să întărească necontenit prietenia veşnică a poporului român cu popoarele sovietice, chezăşie a construirii unei vieţi din ce în ce mai fericită în patria noastră.

Tov. C. Pârvulescu dă cuvântul tov. Chivu Stoica, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri. Tov. Chivu Stoica exprimă în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Miniştri şi al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, din partea membrilor partidului şi a tuturor oamenilor muncii din patria noastră, sentimentele de adâncă durere la încetarea din viaţă a tovarăşului Stalin.

Ia apoi cuvântul tov. general locotenent Leontin Sălăjan, membru al C.C. al P.M.R., ministru adjunct la Ministerul Forţelor Armate ale R.P.R. El vorbeşte despre geniul militar al Generalissimului I. V. Stalin, căruia militarii Forţelor noastre Armate, educaţi pe baza învăţăturii staliniste în spiritul devotamentului de neclintit faţă de popor şi de cuceririle sale revoluţionare îi aduc astăzi prinosul de recunoştinţă şi de slavă.

In numele oamenilor de ştiinţă, în numele celor care astăzi în ţara noastră se străduesc să pună cuceririle minunate ale ştiinţei în slujba celor ce muncesc, acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., a adus salutul plin de veneraţie genialului corifeu al ştiinţei.

La meeting iau apoi cuvântul tova-

(Continuare în pag. 4-a)

Oamenii muncii din intreaga ţară i-au adus prinos de recunoştinţă Marelui Om

CLUJ, 9 (Agerpres). — Din toate colţurile oraşului Cluj se îndreaptă spre Piaţa Libertăţii nesfârşite coloane. Sunt activişti de partid, oameni ai muncii, stahanovişti şi fruntaşi în producţie din întreprinderile oraşului, bărbaţi şi femei, ostaşi, pionieri şi elevi, oameni de ştiinţă, artă şi cultură, studenţi ai Universităţilor „Babeş" şi „Bolyai", oameni ai muncii români şi maghiari, înfrăţiţi în lupta pentru marea cauză comună de geniul lui Stalin. Toată această mare de oameni, vin să aducă în meeting de doliu ultimul salut eliberatorului şi părintelui drag al poporului nostru muncitor, tovarăşul Iosif Vissarionovici Stalin.

La ora 10,30 în Piaţa Libertăţii a început meetingul de doliu. Pe tribuna drapată în roşu şi negru, în jurul portretului tovarăşului Stalin, fac de gardă activişti de partid şi stahanovişti. Au luat cuvântul în limba română tov. Ioan Gavriş, secretar al comitetului regional Cluj al P.M.R., ofiţerul Dumitru Ţonea, iar în limba maghiară stahanovistul Adalbert Bagosi dela Atelierele C.F.R. In cuvinte emoţionante, ei au exprimat durerea adâncă de care sunt pătrunşi oamenii muncii, români şi maghiari, recunoştinţa lor fierbinte faţă de genialul conducător al omenirii muncitoare, hotărîrea de nestrămutat de a merge şi mai uniţi pe drumul luminat de învăţătura stalinistă, pentru a construi socialismul în patria noastră.

★

TIMIŞOARA, 9 (Agerpres). — Ca un covor nesfârşit se întind tarlalele gospodăriei agricole colective din comuna Belobreşca, regiunea Timişoara, aşezată pe malul stâng al Dunării, numai la câteva sute de metri de graniţa Iugoslaviei, vândută de clica titoistă imperialismului american.

Era ora 11. In sat la Belobreşca, în gospodăria agricolă colectivă şi pe ogoare nu se mai observă nici o mişcare. Numai vântul legăna uşor firele verzi şi viguroase ale semănăturilor eşite de curând de sub zăpadă. S'au oprit semănătorile dela gospodăria colectivă, s'au oprit grapele, s'au oprit plugurile pe ogoare. A încetat lucrul pentru 3 minute. Linişte adâncă s'a coborît peste câmpii, peste dealuri, peste case, peste sufletele înfrăţite ale oamenilor. Sub povara cumplitei dureri parcă şi inimile colectiviştilor şi-au încetinit bătaia. Doar susurul apelor bătrânului fluviu continua să se mai audă. Cu toţii, colectiviştii din Belobreşca şi-au îndreptat gândurile în aceste minute către cel care şi-a închinat întreaga sa viaţă înfrăţirii popoarelor, libertăţii şi fericirii lor, către marele Stalin. Descoperiţi, s'au îndreptat cu faţa către Răsărit de unde a pornit lumina atotbiruitoarei învăţături staliniste. In spatele semănătorii rămăsese neclintit bătrânul colectivist Nicolae Jurcovici. Pe cutele adânci ale feţei săpate de mizeria trecutului întunecos, lacrimile curgeau pe brazda reavănă. Erau lacrimile omului care a simţit din plin ajutorul direct al marelui Stalin şi care se bucură astăzi de roadele învăţăturii lui înţelepte.

Colectiviştii din Belobreşca, în marea lor majoritate de naţionalitate sârbă, ca şi oamenii muncii din sânul celorlalte minorităţi naţionale din ţara noastră îşi făuresc împreună cu poporul român o viaţă nouă, după învăţătura lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Alături de bătrânul colectivist stătea nemişcat şi utemistul Smircu Rustimovici. Impreună cu ei, toţi colectiviştii au păstrat minute de reculegere în memoria aceluia care a făcut cel mai mult pentru oamenii asupriţi, pentru înfrăţirea lor în lupta pentru un viitor luminos — în veci slăvitul Iosif Vissarionovici Stalin.

Brigăzile de câmp, brigada legumicolă, brigada zootehnică, fiecare colectivist, la locul său de muncă, au reluat apoi lucrul cu şi mai multă dârzenie pentru a sili pământul să dea rod cât mai bogat, pentru întărirea patriei noastre dragi care, cu ajutorul poporului sovietic şi al tovarăşului Stalin, a creat tuturor oamenilor muncii viaţa liberă de care se bucură azi.

„Pentru a slăvi memoria părintelui şi învăţătorului nostru — a spus Slavcu Ilenovici, preşedintele gospodăriei colective din Belobreşca, — ne vom uni şi mai strâns în jurul partidului, împreună cu toţi oamenii muncii, vom spori vigilenţa noastră împotriva duşmanilor interni, împotriva încercărilor celui mai crâncen duşman al vieţii noastre libere — imperialismul american — şi a slugilor lui, clica titoistă, vom lupta din toate puterile noastre pentru triumful măreţelor idei, pentru care o trăit şi a luptat Iosif Vissarionovici Stalin".

Aşa sunt hotărîte să cinstească cele 817 familii de colectivişti, întreaga comună Belobreşca, memoria celui mai iubit prieten, părinte drag şi genial învăţător al tuturor popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin.

★

Marinarii de pe vasul „Plehanov", cunoscuţi pentru vitejia de care au dat nu de mult dovadă, în împrejurări grele, pe Marea Baltică, achitându-se cu cinste şi eroism de sarcinile încredinţate de patrie, au adus şi ei, alături de toţi marinarii flotei noastre maritime comerciale, alături de toţi oamenii muncii din ţara noastră, un ultim salut lui Iosif Vissarionovici Stalin, marelui şi înţeleptului conducător şi învăţător al popoarelor.

In ziua de 9 Martie, vasul naviga în Marea Roşie întorcându-se în patrie din îndepărtata Indie. La ora 11, sirena vasului a sunat prelung. Maşinile s'au oprit, orice activitate pe bord a încetat timp de 3 minute. De pe puntea de comandă, comandantul vasului, căpitanul de cursă lungă Vasile Ionescu-Saşa a dus mâna la chipiu. Privirile marinarilor s'au îndreptat spre tricolorul îndoliat, coborît în bernă, ce flutura lin la catarg.

In acele momente grele, gândul tuturor s'a îndreptat spre Marele Om care, cu geniul său i-a înarmat pe ei toţi, pe toţi cei ce muncesc, cu ştiinţa vieţii. Numele lui Stalin înseamnă curaj, vitejie, noi fapte eroice. Genialele învăţături staliniste, Stalin, vor rămâne veşnic în conştiinţa lor.

★

Sub cerul plumburiu al dimineţii, trenul alerga peste câmpiile proaspăt dezvelite de zăpadă în care va rodi mâine pâinea. O brigadă de tractoare lăsa în urmă brazdă reavănă iar în zare, din coşul unei fabrici se înălţa încet în văzduh o dâră de fum.

Dela fereastra locomotivei, mecanicul cincisutist, stahanovistul Vasile Gavrilă, privea înapoi la şirul lung de vagoane. In tren, pe bănci sau culoare, călătorii aveau în mâini ziare cu chenar de doliu. Ei citesc despre Marele Om al cărui nume a devenit simbolul lumii noi, despre Stalin, dela care îşi ia rămas bun întreaga omenire.

Un tânăr şi un muncitor vârstnic cu tâmple încărunţite privesc îngânduraţi fotografia cu marele conducător de popoare pe catafalc.

Mersul uniform al trenului se încetineşte treptat şi peste câteva clipe întregul şir de vagoane rămâne încremenit. Sfâşietor prinde a se auzi deodată fluierul prelung al locomotivei. E ora 11. Pe câmp s'au oprit şi tractoarele, iar dinspre fabrica din zare străbate ca un plânset şuierul unei sirene. Cu mâna încremenită pe manetă, mecanicul stahanovist Vasile Gavrilă aduce prin glasul sirenei un ultim salut genialului învăţător şi prieten al poporului nostru. Pe chipu-i îndurerat se preling lacrimi. Stalin a plecat dintre noi. Cu un gest hotărît îşi şterge lacrima izvorîtă în colţul genelor. Nu, Stalin trăieşte. El va trăi mereu în inimile şi în minţile noastre. Geniul său nemuritor, faptele sale măreţe ne vor lumina necontenit calea. Invăţătura sa ne va călăuzi munca şi lupta pentru făurirea vieţii noi socialiste.

In picioare, călătorii păstrează minute de

(Continuare în pag. 6-a)